

Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark og Lierne nasjonalpark opprettet

Opprettelse av to nasjonalparker, et landskapsvernområde og et naturreservat i Nord-Trøndelag.

Kongen har i Statsråd vedtatt å opprette Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark (1924 km²), Lierne nasjonalpark (333 km²), Skjækra landskapsvernområde (96 km²) og Berglimyra og Klumplifjellet naturreservat (14,8 km²). Opprettelsen av verneområdene er en oppfølging av nasjonalparkplanen (St. melding nr. 62 (1991-92)) som ble vedtatt av Stortinget våren 1993.

Vernet omfatter totalt ca. 2369 km² i Verdal, Steinkjer, Snåsa, Grong og Lierne kommuner. Av dette er 196,2 km² vernet fra før. I Blåfjella - Skjækerfjella nasjonalpark inngår eksisterende Gressåmoen nasjonalpark, og i Berglimyra og Klumplifjellet naturreservat inngår eksisterende Berglimyra naturreservat. Området som tilsvarer Gressåmoen nasjonalpark blir en sone der forbudet mot storviltjakt videreføres.

Store sammenhengende villmarksområder

Verneområdene er blant Sør-Norges største sammenhengende villmarksområder med økologiske overganger fra lavland til høyfjell. Noen lavereliggende områder fremstår som mektige skogdaler. Biodiversiteten her er fremtredende, og knyttet til et mosaikklandskap av myr, vann, elv og skog, samt overgangen mellom høyereliggende og lavereliggende strøk. Områdene har en særlig funksjon som "vandrings-korridorer" for arter og individer.

FOTO: TORE SOL STAD

Nasjonalparkene domineres av lavfjellsområder med slake terrengformer, men en kan også oppleve høyfjellspartier med topper over 1000 moh. Det er flere verneverdige landskapselementer og kvartærgeologiske forekomster innenfor verneforslaget. For geologiinteresserte er istidslandskapet i Lierne nasjonalpark helt spesielt, med mange relativt sjeldne landskapsformer.

Verneområdene har rike og spesielle botaniske forekomster. Flere plantegeografiske elementer er representert her; kyst- og fjellplanter, sørlige-, østlige- og nordlige arter. I daler og lisider finnes fjellskog i ulike utforminger, ofte med innslag av naturskog og urskogslignende skog. Områdene har et rikt fugle- og dyreliv, og flere av artene er sårbare.

Nasjonalparkene har relativt liten grad av tilrettelegging, men innenfor Blåfjella-Skjækerfjella nasjonalpark finnes det

mange tydelige stier, noen av dem merket. Områdene er mye brukt til jakt og fiske. I de høyereliggende vatna kan man få gode fangster av ørret og røye, og kvaliteten på fisken er meget god. Området er kjent for gode bestander av rype og skogsfugl.

Planområdene omfatter store og sentrale samiske områder som samer har bebodd og brukt i århundrer, og her er registrert en rekke samiske kulturminner. I tillegg til tamrein er deler av verneområdene beiteområder for sau og noe storfe. I tillegg er det bruksinteresser i forbindelse med hytter, friluftsliv, jakt/fangst og fiske. Områdene omfatter ca. 75.600 daa produktiv lauv- og barskog. Av dette er ca. 9000 daa innenfor Skjækra landskapsvernområde. Mye av skogen er høyereliggende fjellskog som dels er vanskelig tilgjengelig.